

Hospitalitzacions dignes

Sr. Director:

Tothom que passi per una hospitalització hauria de deixar constància de la seva experiència, bona o desagradable, no només a través d'un QR com fan al Santa Maria. És d'il·lús creure que els hospitalitzats en aquella planta, d'una mitjana d'edat de 70 anys, en dominin l'ús.

La intenció d'aquest escrit és deixar palès el reguitzell de negligències i la deshumanització d'alguns professionals de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, l'Hospital Santa Maria i l'Hospital Hestia de Balaguer, i per això passo a explicar molt resumidament la cronologia dels fets.

Vam estar un mes i mig passant per diferents hospitalitzacions amb la meua mare de 85 anys fins a arribar al desenllaç final: la seva mort. Fins al seu primer ingrés era completament autònoma i feia una vida activa.

Fins a 5 vegades a urgències (dos al CUAP i tres a l'HU-AV), i, segons diagnòstic, res greu (gastritis, infecció d'orina, quadre de deshidratació...), per tant, s'adreçaven novament a casa. La família insistíem contínuament que el quadre del tercer ictus que havia patit anys enrere presentava els mateixos símptomes, i, tanmateix, omissió de qualsevol de les nostres demandes i manca de consulta del seu historial clínic. "Maleïda la creença que els metges tenen la veritat absoluta."

A la cinquena d'aquestes visites ja ens van ingressar a l'Hospital Santa Maria per fer proves i buscar respostes. Allí ens vam trobar, com en altres professions, gent a qui agrada exercir la seva professió, la qual empatitza i mostra humanitat cap al pacient i els familiars, i gent que exerceix la seva professió amb supèrbia i desgana. Aquestes línies van adreçades, només, a aquests darrers. Finalment, el diagnòstic el van fer a través d'una resonància i van detectar, efectivament, una seqüència de microictus. Malgrat tot, ni el metge ni la treballadora social assignats mai no van creure en una possible recuperació -tot i que es va produir en algun moment-, poquíssimes vegades o cap van fer l'esforç per comunicar-se amb la meua mare i entendre-la, com tampoc ho van fer alguns dels auxiliars que es dedicaven a fer les mobilitzacions. A tots aquests els diria que o donen valor al que fan o que es dediquin a fer altres coses. No mouen sacs de patates, mouen persones amb dolor i pena de veure's dependents d'altres. Auxiliars, infermeres, practicants, metges..., la meua mare no sabia mai qui era qui, al final els diferenciava

LA CARTA DEL DIA

Vandalisme a la Zona Alta de Lleida

SR. DIRECTOR:

Novament, m'aboco a la seua pàgina per fer una elevada i enèrgica protesta contra els sorolls i vandalisme que esdevenen a la Zona Alta de Lleida, concretament al carrer Sans i Ribes de la nostra estimada ciutat. El motiu, i no un altre, de les esmentades queixes, és que arran de tornar a obrir dos locals a l'esmentat carrer, un al número 4 i l'altre al número 6, és poc menys que impossible poder agafar el son a les nits. Crits, baralles, consums d'alcohol entre les diferents varietats de persones que freqüenten els esmentats locals... Primerament, no respecten l'horari de tancament, a continuació, i ja que són grups d'ètnies diferents, es produeixen discussions i baralles. Si amb això no n'hi hagués prou, deixen el carrer ple de pots i

botelles, amb el perill per a vianants i cotxes. Encara no contents, danyen premeditadament els vehicles que hi ha estacionats a l'esmentat carrer, fent que et plantegis anar a buscar un altre estacionament. Sr. alcalde, esperem una ràpida solució als esmentats problemes, som molts els que com jo treballam els caps de setmana i no hi ha qui dormi, igual és a la una, que les dos, tres o quatre. La policia brilla per la seua absència i els veïns ens veiem impotents per tallar l'esmentada situació. He llegit fa poc que aquesta ciutat és la que més augment de màfies ha tingut des de fa un any, i la delinqüència a certes hores campa al seu aire, els veïns tenen por de sortir fins i tot al portal de casa seua. Això és insostenible. L'aposta ha de ser rotunda i el respecte, mutu. Moltes gràcies.

ÀNGEL MUÑOZ

ENQUESTA
Pròxima pregunta:
Què creieu que passarà després dels resultats del 23-J? Governarà el PSOE, governarà el PP o caldrà tornar a convocar eleccions?

Voteu i deixeu un comentari a www.segre.com

pel seu tracte humà i respecte cap a ella.

Hem passat de tot, segons "el torn": lluitar amb pastilles grans tot i tenir el problema de disfàgia; passar-se més de 12 hores amb nàusees i vòmits, fins que el metge d'urgències li va pautar alguna medicació; ingesta de dosis incrementades respecte a les pautes establertes diàriament, una dosi

de 250 mg passava a ser d'1 g, i tot sense cap explicació. Vam acabar farts de protocols inútils i de la manca de comunicació. I, ja per acabar de perdre la confiança en l'actual sistema sanitari, a l'Hestia la van deixar més d'una hora amb la mandíbula desencaixada, es pensaven que ella era així, segons ens van dir. Allí no vaig trobar ni professionalitat ni empatia. Buscava solucions per a la situació dantesca de la meua mare i em vaig trobar incompetència i inacció; les circumstàncies van ser nefastes. Em costarà traure del cap la pregunta "vareu sedar la meua mare?"

Tothom tard o d'hora hauríem de deixar per escrit la nostra experiència, tot i el dolor o l'estat d'angoixa i neguit que vivim en les hospitalitzacions,

no només pensant en els pacients sinó, també, en aquells que exerceixen la seva professió amb passió i humanament. Ens calen professionals que ens acompanyin en el dolor i patiment que passa el pacient i els familiars, ens cal una atenció integral, globalitzada i compartida en totes les etapes de l'hospitalització i, per tant, cal incrementar la supervisió cap a les males praxis de les diferents professions, tornos o departaments. De res ens servirà ampliar plantilles de títols i màsters, si no ampliem les competències socials.

Treballem amb i per a les persones i alguns i algunes sembla que ho oblideu. Cal donar més valor i confort a la vida, tingui l'edat que tingui el pacient, sigui o no una mort anunciada. No us dediqueu a treu-

re esperances, dediqueu-vos al fet que sigui realment una estada o final de vida digna en qualsevol moment de l'hospitalització.

JOSEFINA MINGUELL CERVELLÓ

Visita la Casa Navàs. En gaudiràs

Sr. Director:

O "Vinaixa també és a Reus". Aquest és l'altre títol que havia rumiat per aquest text. Pensant sobretot en l'interès dels lectors garriguencs, perquè en aquest edifici modernista reusenc hi ha pedra portada expressament des de la localitat lleidatana. Però no hauria sigut just, perquè la pedra garriguenca és un més dels molts encants d'aquest habitatge.

I hi està tan ben treballada, amb tota mena de detall, que explica el prestigi guanyat per aquest element arquitectònic. I hi encaixa meravellosament, en la bellesa harmònica de tota la construcció.

La Casa Navàs és, per la seva singularitat, un dels millors exemples del Modernisme europeu. L'única obra modernista d'Europa que ha arribat fins avui tal com es va estrenar. El seu interior és com un gran jardí de pedra artificial ple de floritures.

La visita compta amb el servei de treballadors que mostren el camí al visitant, amb una amabilitat exquisida i uns coneixements sobre la matèria que hi converteixen la breu estada en un autèntic plaer.

JAUME PORTA I JOSA

Ja hem votat

Sr. Director:

Com sempre en moments que ha fet falta, hem estat al capdavant de tot. El dia de les votacions vam sortir al carrer a complir amb el deure de votar i, tal com vaig dir en un article en aquest mateix diari, havíem de reflexionar, i així ho hem fet. Hem votat el millor per a la nostra ciutat i estic segur que els dos diputats per Lleida del PSC treballaran força a Madrid per fer una ciutat i una comarca millors. Una altra cosa serà confeccionar govern, està clar que vindran uns mesos estressants i difícils a nivell de pactes, però al final segur que s'imposaran el seny i el bon fer. En realitat només hi ha un partit que pot formar govern i espero pel bé de tots que així sigui, perquè el setembre el tenim aquí mateix. Els polítics estan per servir el ciutadà i el país, i, quan els números no surten s'ha de fer un pas endarrere i posar facilitats, ja tindrem temps de replicar al Congrés, que per això el tenim. Com sempre dic, sigueu feliços i llegiu força el diari.

MIQUEL LLASERA

Envieu la vostra carta a cercle@segre.com. Podeu trobar-ne una selecció més àmplia a SEGRE.com

AQUESTA SETMANA

dilluns 31

Raimat, un dels cellers pioners a iniciar la verema

■ El celler Raimat inicia aquest matí, uns dies després del que estava previst, la verema d'aquesta campanya i, de nou, és una de les primeres que comencen a recollir el raïm.

dimecres 02

Més de 2.000 gossos a l'Internacional Agility de Rialp

■ Aquesta competició, que es desenvoluparà al camp de futbol de Rialp fins diumenge, comptarà diàriament amb 400 gossos procedents de diversos països d'Europa i Amèrica.

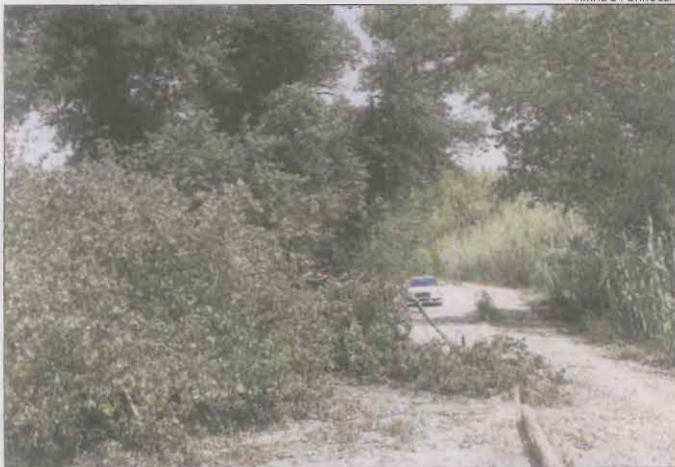
dijous 03

Trempe torna a ser la capital del cine rural amb el Mostremp

■ La dotzena edició del festival de cinema rural al Pallars es prolongarà fins al diumenge dia 6 d'agost a Trempe i presentarà un total de setze curtmetratges a concurs.

TEMPORAL CONSEQÜÈNCIES

AMADO FORROLLA

El camí del Riu, a la partida de Rufeà, parcialment tallat.

Arbres partits tallen encara accessos a l'Horta

M. C.
| LLEIDA | Els efectes de la tempesta que dijous passat va fuetejar les comarques lleidatanes encara podien veure's ahir a la capital del Segrià, on es van registrar ratxes de vent que van superar els 80 quilòmetres per hora. Un arbre de grans dimensions tallava encara ahir parcialment el pas al camí del Riu, a la partida de Rufeà, malgrat que els vehicles podien esquivar-lo envaint la zona reservada per als vianants. També

al parc infantil Ernest Lluch hi havia a la vorera arbres que el vent va partir. Val a remarcar que el temporal va arribar a deixar sense electricitat més de 16.000 abonats a tota la demarcació, encara que Endesa va restablir el subministrament a la major part d'aquests hores després i a la pràctica totalitat dels afectats en menys de 24 hores. Altres localitats afectades van ser Sort, la Pobla de Segur, Balaguer, Camarasa, Organyà o Oliana.

SERVEIS PROJECTE

Inversió a Montferrer per assegurar l'aigua a sis nuclis

Inclou un dipòsit d'uns 150.000 litres i renovar l'Estació de Tractament de Bellestar || Demana una subvenció de l'ACA

C. SANS
| MONTFERRER I CASTELLBÒ | L'ajuntament de Montferrer i Castellbò ha aprovat el projecte per construir una nova portada d'aigua per als nuclis de Pallerols, Cassovall, Avellanet i Canturri i assegurar d'aquesta manera el proveïment de l'aigua potable als seus veïns. L'obra, que consistirà a aixecar un dipòsit regulador d'uns 150.000 litres d'aigua i distribuir-la des d'aquest punt fins a les quatre poblacions, suposarà una inversió de 704.323 euros. L'alcalde, Albert Marquet, ha explicat que el consistori ha sol·licitat una línia d'ajuts a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) i que n'espera l'aprovació per tirar endavant l'obra.

"Fins ara no hem necessitat mai cisternes d'aigua en aquests quatre nuclis però no podem esperar que la sequera empitjori encara més per actuar", va considerar. Per una altra banda, l'ajuntament projec-

DADES I CLAUS	
704.323€	Temor per la sequera
DIPÒSIT D'AIGUA	■ L'alcalde va explicar que, malgrat que mai han necessitat cisternes d'aigua, aquestes actuacions estan motivades per voler assegurar el subministrament en cas que la sequera empitjori.
Per assegurar-la als nuclis de Pallerols, Cassovalls, Avellanet i Canturri.	
198.115€	Altres inversions
ESTACIÓ DE TRACTAMENT	■ El consistori preveu pavimentar i millorar alguns accessos. Destaca el tram entre Castellbò i Vilamitjana. També projecta instal·lar barreres de seguretat a la via que uneix l'N-260 amb Castellbò.
A Bellestar, que tractarà les aigües d'aquest nucli i també d'Aravell.	

ta també la renovació de l'Estació de Tractament de l'Aigua Potable (ETAP) de Bellestar, que tracta les aigües d'Aravell i Bellestar. Preveu renovar tota la planta potabilitzada-ra, que "ha quedat obsoleta"

amb el pas dels anys, segons va explicar Marquet. La inversió en aquest cas ascendeix a 198.115 euros i l'ajuntament sufragarà part dels treballs, mentre que la resta aniran a càrrec de l'ACA.

violenciagenero.igualdad.gob.es

Una psicòloga especialitzada en violència t'acompanya durant tot el teu procés.

Ser LLIURE.

Estar VIVA.

ESpanya.

©016

GOBIERNO DE ESPAÑA | MINISTERIO DE IGUALDAD | SECRETARÍA DE ESTADO DE IGUALDAD Y POLÍTICAS SOCIALES | INSTITUCIÓN ESPAÑOLA DE LA MUJER

REPORTATGE FUTBOL

L'efímer club dels burgesos de Lleida

Es compleixen 100 anys del naixement del FC Lleyda, pròxim a la Lliga Regionalista i que només va durar 6 temporades || L'excés de clubs a la ciutat va provocar la crisi i desaparició de la pràctica totalitat

ALBERT GONZÁLEZ

El futbol va desembarcar amb especial força a la província de Lleida a partir del 1910. Va ser la dècada en què van sorgir els primers clubs, la majoria encara en actiu. Tèrmens (1910), Tremp (1914), Balaguer (1916), Guissona i Cervera (1916), Tàrraga (1917), Juneda (1918) i Bellpuig (1920) van ser alguns dels equips que van sorgir en aquells temps. A Lleida capital no només van tardar una mica més a sorgir, sinó que ho van fer sota el patrocini de les diferents faccions polítiques.

L'historiador Jaume Barrull, en una publicació de l'Ateneu Popular de Ponent (*Ciutadania, espai urbà i memòria a la Lleida del segle XX*), recorda que el primer a aparèixer va ser el Futbol Club Lleidatà, el 1917, sota el paraigua del Partit Radical d'Alexandre Lerroux. Un any més tard, va nàixer el Joventut, de la Joventut Republicana d'Humbert Torres i Alfred Perenya, que es va estrenar en un flamant Camp d'Esports.

Les dretes burgeses de Lleida

RIVALITAT POLÍTICA

La rivalitat política que en aquella època afectava la societat lleidatana es va traslladar als clubs

van tardar una mica més a pastar el seu propi equip. El 1922 van fundar la Penya Esportiva Salvat, una organització simpatitzant de la Lliga Regionalista de Francesc Cambó, que en aquella època dominava l'escena política catalana. Aquesta penya s'anomenava així perquè va nàixer al bar Salvat, ubicat aleshores a la plaça Sant Joan. El seu primer president va ser l'arquitecte Francesc Bordialba i a la primavera del 1923 va crear el Futbol Club Lleyda, un equip que disputaria els seus partits a Cappont, en un camp nou situat al Camí Vell d'Albatàrrec i que va costar unes 50.000 pessetes. Aleshores la penya ja comptava amb 1.500 socis i va dissenyar per al seu equip un uniforme de camisa blanca i coll roig.

Un mes després de la formació de l'equip, amb motiu de la festa major, es van organitzar els primers amistosos contra el Wanderers Team de Barcelona (10 de maig), el Terrassa (12-13) i el Catalunya de les Corts

Primer equip del FC Lleyda (temporada 23-24) a la revista 'Lleyda Deportiva'.

El camp del FC Lleyda. A Cappont, es cobria amb lones per evitar els intrusos.

Homenatge. De la revista *Lleyda Deportiva* al president de la Penya Salvat, l'arquitecte Francesc Bordialba.

(20-21). La revista *Lleyda Deportiva* va anunciar els partits amb entrades que costaven sis pessetes. En la convocatòria s'indicaven frases com "les senyores que vagin acompanyades dels socis, tenen l'entrada lliure al camp".

En la seua primera temporada (1923-24), l'equip de la Penya Salvat va començar amb bon peu, proclamant-se campió provincial i ascendint a la segona categoria del Campionat de Catalunya. Allà es va mantenir pràcticament per a la resta de la seua curta existència.

Segons les cròniques de l'època, la rivalitat entre els burgesos conservadors del FC Lleyda i els republicans de la Joventut anaven més enllà de l'àmbit esportiu. La radicalització dels seus ideals va provocar tensions entre les aficions tant dins com fora del terreny de joc i va acabar de vegades amb sancions econòmiques per part del comitè provincial.

A partir de la temporada 1924-25 s'inicia una lenta decadència d'ambdós clubs. Els republicans havien destinat molts esforços econòmics al seu planter, mentre que el FC Lleyda es gastava els diners a fitxar jugadors estrangers. Ambdós

van entrar en una crisi que van arrossegar (i van incrementar) any rere any, que els va portar fins i tot a negociar una possible fusió.

La revista *Lleyda* va arribar a parlar del naixement d'un nou equip en un article publicat el 1927: "La secció esportiva de Joventut Republicana i el FC Lleyda, clubs rivals en extrem, han entrat en negociacions serioses i oficials per pactar una fusió a base de crear la Unió Esportiva Lleida, que tindrà els terrenys de joc únicament al Camp d'Esports." Però la Unió Esportiva tardaria uns anys més a aparèixer. Les diferències polítiques entre burgesos i republicans eren pràcticament insalvables.

El primer a caure va ser el Joventut. Ho va fer aquell mateix any i el FC Lleyda va aprofitar la seua desaparició per ocupar aleshores el Camp d'Esports. La notícia va ser publicada per

la revista *Lleyda*, que al final de la seua crònica resumia perfectament la situació general: "El futbol és car i Lleida no dona per a tant." Però FC Lleyda només va poder aguantar dos temporades més. El 1930, el secretari de la Penya Salvat, Joan Solé, va constituir un altre club (el Centre d'Esports Lleida), que va fer ús del Camp d'Esports amb el seu nou equip, el Club Esportiu Joventut, que va desaparèixer el 1935.

Del bar Salvat va nàixer un conjunt més, el Lleida Sport Club, que jugava a Pardinyes. Al Camp d'Esports es van quedar els antics socis conservadors dels Calaveras, que van fundar l'Associació Esportiva Lleida. Després de la Guerra Civil, d'ambdós clubs va nàixer el Club Lérida Balompié, després rebatejat com la Unió Esportiva Lleida. Però això ja és una altra història.

Autobús utilitzat per als desplaçaments fora de Lleida.

Col·leccionistes. Cromo número 44 de la col·lecció d'equips de futbol de Xocolates Ametller.

Camp de Futbol del F. C. Lleyda

Interessants partits pels dies 20 i 21 de Maig de 1923, Dimecres i Dilluns de Pasqua, a les 5 en punt de la tarda, entre els primers equips del

Catalunya de les Corts de Barcelona

guanyador de tots els partits de Campionat de 2ª Categoria

i del

F. C. Lleyda de la P. D. S.

El CATALUNYA DE LES CORTS, admes de guanyar tots els partits de Campionat de la seva categoria, ha vençut respectivament al Mataró i al Gimnàstic de Tarragona, pels resultats següents de 6 a 0 i 3 a 4 respectivament.

PREUS			
Socis	Plen.	No socis	Plen.
Lletres.	500	Lletres.	600
Preferència i entrada.	100	Preferència i entrada.	200
Entrada a Gradeta.	050	Entrada a Gradeta.	100
Entrada a Llotja.	020	Entrada a Llotja.	100
Infants.	000	Soldats i infants.	030

Les senyores que vagin acompanyades dels socis, tenen l'entrada lliure al Camp.

Entrada al Camp pel Camí Vell d'Albatàrrec

NOTA: Si per algun motiu no es pot assistir a cap dels partits, es podrà demanar una entrada com a reserva, el preu no se li deva a cap mena de restitució.

El dia 20 i 27 de Maig de 1923 Inauguració oficial del Camp del

F. C. LLEYDA de la Penya Deportiva Salvat amb dos GRANS PARTITS INTERNACIONALS.

Anunci. De l'amistós del FC Lleyda a la revista *Lleyda Deportiva* de maig del 1923.